

- 3) Moeten artikel 2 en artikel 4, lid 2, gelezen in samenhang met artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en het beginsel van recht op toegang tot een gerecht aldus worden uitgelegd dat:
- a) de nationale rechter moet voorbijgaan aan het verbod op “het aan de orde stellen van het mandaat van de rechters” en op “het vaststellen of beoordelen van de rechtmatigheid van de benoeming van een rechter of van de uit deze benoeming voortvloeiende bevoegdheid tot uitvoering van taken op het gebied van de rechtsbedeling”, zoals neergelegd in artikel 29, leden 2 en 3, van de wet inzake de *Sąd Najwyższy* van 8 december 2017 (geconsolideerde tekst: Dz. U. van 2018, positie 825), zoals gewijzigd, aangezien de eerbiediging door de Unie van de grondwettelijke identiteit van de lidstaten de nationale wetgever niet de bevoegdheid verleent om regelingen in te voeren die afbreuk doen aan de fundamentele waarden en beginselen van de Unie?
 - b) de grondwettelijke identiteit van de lidstaten het recht op een onafhankelijk gerecht dat bij wet is ingesteld niet kan uitsluiten wanneer de benoemingsprocedure voorafgaand aan de overhandiging van de akte van benoeming de gebreken vertoont die zijn beschreven in de prejudiciële vragen die zijn gesteld in de zaken C-487/19 en C-508/19 en het voorafgaande gerechtelijke toezicht op deze procedure opzettelijk en kennelijk in strijd met de nationale grondwet is uitgesloten?
- 4) Moeten artikel 2 en artikel 4, lid 2, VEU, in samenhang met artikel 19, lid 1, tweede alinea VEU en het beginsel van het recht op toegang tot een gerecht alsook artikel 267 VWEU aldus worden uitgelegd dat de inhoud van het begrip constitutionele identiteit van een lidstaat met betrekking tot het recht op toegang tot een gerecht slechts bindend voor een rechter in laatste aanleg van een lidstaat kan worden vastgesteld in het kader van de dialoog tussen het Hof van Justitie en die rechterlijke instantie of andere nationale rechterlijke instanties (bijvoorbeeld het grondwettelijke hof) door gebruikmaking van de prejudiciële procedure?
- 5) Moeten artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en het algemene beginsel van het recht op toegang tot een gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld aldus worden uitgelegd dat een rechter in laatste aanleg van een lidstaat een verzoek tot overdracht van het dossier afwijst, in welk dossier hij een prejudiciële vraag heeft gesteld aan het Hof, wanneer dit verzoek is ingediend door een persoon die tot rechter is benoemd op grond van nationale bepalingen en in omstandigheden die leiden tot de instelling van een rechterlijke instantie die niet voldoet aan de vereisten van autonomie en onafhankelijkheid en geen bij wet ingesteld gerecht is, zonder de procedure die aan de orde is in zaak C-508/19 of in het arrest van 19 november 2019, A.K. (Onafhankelijkheid van de tuchtkamer van de *Sąd Najwyższy*) (C-585/18, C-624/18 en C-625/18), vooraf geheel te moeten uitputten?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Polen) op
28 oktober 2020 — ORLEN KolTrans/Prezes Urzędu Transportu Kolejowego**

(Zaak C-563/20)

(2021/C 44/29)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Okręgowy w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ORLEN KolTrans sp. z o. o.

Verwerende partij: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 30, lid 2, onder e), van richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur⁽¹⁾ alsmede inzake veiligheidscertificering aldus worden uitgelegd dat een spoorwegonderneming die gebruikmaakt of voornemens is gebruik te maken van spoorweginfrastructuur daarbij het recht wordt toegekend om deel te nemen aan een procedure gevoerd door de toezichthoudende instantie strekkende tot vaststelling van de hoogte van de rechten voor toegang tot de spoorweginfrastructuur door de beheerder ervan?

- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord: moet artikel 30, leden 5 en 6, van richtlijn 2001/14/EG aldus worden uitgelegd dat een spoorwegonderneming die gebruikmaakt of voornemens is gebruik te maken van spoorweginfrastructuur daarbij het recht wordt toegekend om een besluit van de toezichhoudende instantie te betwisten waarbij de hoogte van de door de beheerder van de spoorweginfrastructuur vastgestelde rechten voor toegang tot die infrastructuur wordt goedgekeurd?

(¹) PB 2001, L 75, blz. 29.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Østre Landsret (Denemarken) op 9 november 2020 — Ligebehandlingsnævnet als vertegenwoordiger van A / HK/Danmark en HK/Privat

(Zaak C-587/20)

(2021/C 44/30)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Østre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ligebehandlingsnævnet als vertegenwoordiger van A

Verwerende partijen: HK/Danmark en HK/Privat

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH)

Prejudiciële vraag

“Moet artikel 3, lid 1, onder a), van de werkgelegenheidsrichtlijn (¹) aldus worden uitgelegd dat deze richtlijn in de [in het verzoek om een prejudiciële beslissing] beschreven omstandigheden van toepassing is op een politiek gekozen sectorvoorzitter van een vakbond?”

(¹) Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB 2000, L 303, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesarbeitsgericht (Duitsland) op 16 november 2020 — ROI Land Investments Ltd. / FD

(Zaak C-604/20)

(2021/C 44/31)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesarbeitsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster tot Revision: ROI Land Investments Ltd.

Verweerder in Revision: FD